

Príslovia, kapitola 27

Nechváľ sa zajtrajškom,
bo nevieš, čo prinesie deň.
Nech ťa chváli iný,
a nie tvoje ústa cudzí človek,
a nie tvoje pery!
Kameň je ťažký
a piesok váži tiež,
no jedovať sa na blázna
je ťažšie nad oba.
Zúrivosť je ľúta
a povodňou je hnev,
ale kto zmôže žiarlivosť?
Lepšia je dohovárka, vyslovená
doprostu, ako láska tajne
prechovávaná.
Viac úprimnosti (je)
v bitke milujúceho (človeka),
ako v klamných bozkoch
nenávidiaceho (človeka).
Hladnému človekovi je však
každá horkosť sladkosťou.
Zo svojho hniezda
vyhnanému vtákovi
(podobá sa) muž,
ktorý svoju postać opúšťa.
Vonný olej a vonný dym
rozveseľujú srdce
a priam tak duša pociťuje
slasť z priateľovej porady.
Neopúšťať svojho priateľa
ani druhu otcovho
a do príbytku svojho brata
nevstupuj!
V deň tvojho nešťastia
je lepší sused nablízku,
než v diali brat.
Bud' múdry, syn môj, a bud'
môjmu srdcu na radosť,
aby som mohol svojho
tupiteľa zahriať.
Prozreteľný (človek)
predvída nehodu a vyhne sa,
neskúsení (však) idú ďalej
(neopatrne) a doplácajú
(na svoj nerozum).
Kto veľkým hlasom blahorečí
svojmu priateľovi,
len čo vstal zaránky, bude sa

považovať za človeka,
ktorý chce zlodejiť.
Neprestajné mrhosenie
za pršky a škriepna žena
sú si rovnaké.
Tí, ktorí (by) ju (radi) zakryť,
počínajú si ako ten,
kto by rád zakryl vietor
(a napokon) zvolá, že je to
len olej v jeho pravici.
Železo brúsia železom
a človek šľachtí výzor
svojho blížneho.
Pestovateľ figovníka
bude jesť jeho ovocie a ten,
kto opatruje svojho pána,
bude veľmi vážený.
Ako sa vo vode odlišuje tvár
od tváre, takisto ľudské srdce
od iného srdca ľudského.
Záhrobie sa nenasýti,
ani podsvetie, a (takisto) sa
nenasýtia (ani) oči človeka.
Téglik je na striebro
a (taviaca) pec na zlato,
človek (sa) však (poznáva)
podľa svojej dobrej povesti.
Keby si blázna roztlkol tĺkom
v stupke medzi krúpami,
neopustí ho jeho bláznovstvo.
Dbaj veľmi na vzhľad
svojho dobytku a venuj
(svojim) stádam pozornosť!
Bo nie (je) hojnosť naveky;
alebo (sa dedí) koruna
z pokolenia na pokolenie?
Príslovia, kapitola 28
Bezbožný uteká,
hoc ho nik neplaší,
spravodlivý sa však cíti
(taký) bezpečný ako levíča.
Bezprávie krajiny
často mení kniežatá,
ale pod rozumným
a rozvážnym mužom
dlho sa žije v pokoji.
Zločinný hospodár,
ktorý utláča bedárov, (je ako)
splavujúci dážď,
po ktorom chleba niet.

Tí, čo nezachovávajú zákon,
chvália bezbožníka, tí však,
čo zákon dodržiajú, stavajú sa
proti nemu na odpor.
Zlí ľudia nemajú
rozvážneho úsudku,
lež (ľudia), čo hľadajú Pána,
rozumejú všetko.
Lepší je chudák, ktorý chodí
vo svojej bezúhonnosti,
ako boháč, (ktorý chodí)
kľukatými cestami.
Kto zachováva zákon,
je syn rozumný, kto sa však
kamaráti s hodovníkmi,
robí hanbu svojmu otcovi.
Kto rozmnožuje svoj majetok
úrokmi a úžerou,
zhromažďuje ho (pre toho,
kto) sa zľutúva
nad chudobnými.
(Ak niekto) odvracia svoj
sluch, aby nečul, zákon,
jeho modlitba je
priam hanebnosť.
Kto na zlú cestu zvädza
statočných,
do svojej vlastnej jamy
padne, a bezúhonní
zdedia blaženosť.
Boháčovi sa zdá, že múdrosť
(vychlípal), rozumný bedár
ho však prezrie.
Keď spravodliví jasajú,
je slávy dost' a dost', keď sa
však bezbožní dostávajú na
povrch, ľudia sa rozpráchnu.
Tomu, kto tají
svoje previnenia,
povodí sa zle, kto sa však
vyzná (z nich)
a nechá (hriech),
dosiahne milosrdenstvo.
Blahoslavený človek,
ktorý sa bojí jednotaj,
lež do nešťastia upadne ten,
kto je srdca tvrdého.
Revúci lev a medveď túlavý
je nad úbohým ľudom
bezbožný panovník.

Vladár, ktorý nemá rozumnosti,
(býva) veľký vydierač,
(no iba) ten, kto nenávidí nestatočný zisk,
bude dlho žiť.
Človeku, čo sa ľudskou krvou poškrnil,
(hoc) uteká priam až po jamu,
nech nik ruku nepodá.
Kto chodí neporušený,
zachráni sa,
lež (ten, kto chodí) po dvoch cestách,
padne na jednej.
Kto obrába svoju zem,
má chleba dosýta,
kto sa však zháňa za daromnicami,
nasýti sa chudoby.
Statočný človek bude veľmi požehnaný,
lež toho, kto chce rýchle zbohatnúť,
trest neminie.
Závistlivý človek sa zháňa za majetkom a nevie,
že núdza príde naň.
Kto karhá človeka, potom nájde (uňho viac) vďačnosti ako ten, kto sa mu podlizuje jazykom.
Kto kradne svojmu otcovi a svojej materi a hovorí:
„To nie je hriech,“
je roveň vrahovi.
Chamtivec nieti spor,
ale kto dúfa v Pána,
bude (všetkým) oplývať.
Kto sa (len) na svoj rozum spolieha,
je pochabý,
kto však chodí múdro,
ten sa zachráni.
Kto dáva chudobnému,
nemá nedostatok (ničoho),
kým tomu, čo si (pred ním) zrak zakrýva,
zlorečiť budú veľmi.
Keď sa násilníci dostávajú navrch,
treba sa skryť človeku,
a keď je po nich,

spravodliví sa vzťahujú.
Príslovia, kapitola 29
Človek, ktorý je (popri všetkom) dohováraní hlavatý,
bude znevrady zničený a záchranu (preň) nebude.
Keď vládnu spravodliví,
ľud sa raduje,
no keď sa násilníci zmocnia vlády,
narod lká.
Kto má rád múdrosť,
naplňuje svojho otca radosťou,
ten však, čo vydržiava pobehlice,
prehajdáka majetok.
Kráľ spravodlivým (počínaním) upevňuje krajinu,
lež borí ju, kto dane vydiera.
Človek, čo pochlebuje svojmu blížnemu,
pred jeho krokmi rozprestiera sieť.
V priestupku zlého človeka (skrýva sa) osídlo,
spravodlivý však plesá a je veselý.
Spravodlivý sa zaujíma o právo bedárov,
bezbožník nemá (pre to) porozumenia.
Rozdúchávajú mesto lapajú, múdri však odvracajú srditosť.
(Ak) sa múdry muž súdi s mužom bláznivým,
už či sa (ten) jeduje a či sa smeje,
nedá mu pokoja.
Krvilační nenávidia bezúhonného,
no zastávajú jeho život statoční.
Pochábel' vybuchuje celou svojou prudkosťou,
múdry ho však opätovne chlácholí.
U panovníka, ktorý počúva rád nepravdu,
čo služobník, to bezbožník.
Utláčaný i utláčateľ patria dovedna,

Pán osvecuje zraky obidvom.
Trón kráľa,
ktorý spravodlivo súdi bedárov,
bude stáť pevne naveky.
Korbáč a karhanie dopomáha k múdrosti,
no samopašné dieťa robí hanbu svojej materi.
Keď pribúda bezbožných,
rozmáha sa aj hriech,
spravodliví všakvidia ich pád.
Karhaj svojho syna a dožiči ti pokojného (života) a bude skytať tvojej duši slasť.
Bez zjavenia (sa šíri) v ľude bezuzdnosť,
no sláva tomu (ľudu), ktorý sa pridrižiava zákona.
(Ak) vidíš muža, ktorý sa prenáhľuje vo svojom konaní,
(nuž vedz, že) pochábel' (má viac) nádeje než on.
Kto vychováva svojho sluhu zmladi maznavo,
(pozná, že) skončí s pánovitosťou.
Hnevľivý človek nieti roztržku a prchký chlap (sa podopúšťá) veľa priestupkov.
Vlastná pýcha ponížuje človeka,
ponížený duchom však dosahuje slávu.
Ten, kto sa spriaha so zlodejom,
nenávidí seba samého,
počuje kľatbu, ale neoznami.
Strach z ľudí kladie nástrahu,
ten však, kto dôveruje v Pána,
bude bezpečný.
Mnohí sa usilujú získať blahovôľu panovníka,
lenže od Pána (je) rozhodnutie pre každého (človeka).
Pre spravodlivých (je) bezbožník ohavou a pre bezbožného (je)

Titul: TV_1099_Judaistický Svätý Tanakh_kniha prísloví_kap 27-29

ohavou (ten, kto kráča)

ohavou (ten, kto kráča)

cestou statočnou.

Celosvětové satelitní vysílání www.SupremeMasterTV.com, české překlady a podpora www.SupremeMasterTV.cz

Videa ke stažení ve formátu (.mpg, .avi, .flv) naleznete na: <http://SupremeMasterTV.cz/download.php>

Video k těmto titulům naleznete v seznamu filmů: <http://SupremeMasterTV.cz/filmy.php>

Strana 3 / 3